

the voice of canadian slovenians

GLASILO

kanadskih slovencev

Letnik 5 številki 1 in 2 januar / februar 2001

Hranilnica in Posojilnica Slovenia Parishes Credit Union

Deposits insured up to \$100,000

Daily Interest Savings	Monthly Savings	Term Deposits	
CMHC Approved Lender		Mortgages (6 Months - 5 Years)	
Mortgage Life Insurance Available		First-time Home Buyer Rate	
Personal Loans		Personal Chequing	Utility Payments
International Wire Transfers		Business Accounts	Traveler's Cheques
Safety Deposit Boxes		Canada Savings Bonds	Passport Guarantor
Direct Deposit	Interac		
	MasterCard		
	RRSP, RRIF, RESP		

Main Office
725 Brown's Line
Toronto, ON M8W 3V7
Tel: (416) 255-1742
Fax: (416) 255-3871

Mon. - Wed.....10:00 a.m. - 4:00 p.m.
Thurs. - Fri.....10:00 a.m. - 7:30 p.m.
Saturday.....9:00 a.m. - 12 noon

Hamilton Office
23 Delawana Drive
Hamilton, Ontario L8E 3N6
Tel: (905) 578-7511
Fax: (905) 578-5130

Branch Office
618 Manning Ave.
Toronto, ON M6G 2V9
Tel: (416) 531-8475
Fax: (416) 255-3871

Thursday....3:30 p.m. - 7:30 p.m.
Friday.....12:30 p.m. - 7:30 p.m.
Saturday....9:00 p.m. - 12 noon

Tues. - Wed.....10:00 a.m. - 4:00 p.m.
Thursday.....10:00 a.m. - 6:00 p.m.
Friday.....10:00 a.m. - 7:30 p.m.

Dom Lipa, Toronto
(residents only)
Wednesday....3:00 p.m. 4:00 p.m.

www.sloveniacu.on.ca

GLASILO

Ustanovljeno — Established in 1996
www.vsko.com

GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV
Izdaja — Published by
Vseslovenski Kulturni Odbor
All Slovenian Cultural Committee
770 Browns Line, Toronto ON
M8W 3W2, Canada

President Florjan Markun
Tel: 905-277-8353
E-mail: mfm67@aol.com

Letna naročnina

Kanada: \$25.00, z letalsko p.: \$40.00
ZDA: \$30.00 US, z letalsko p.: \$50.00 US
Evropa: \$40.00 US
Drugod po svetu: \$60.00 US

Address all comments to:
Frank Brence

Tel: 416-281-6794 Fax: 416-281-4287
E-mail: fbrence@aol.com

Naslovna stran

Cerkev sv. Marka v Prešernovi Vrbi na Gorenjskem je po domači zemlji, ki je "podoba raja" umirjena slovenska vaška podružnica. Ob njej je največji Slovenec izpel svojo bitko spoznanje in zapisal največjo življensko modrost.

Dragi prijatelji "Glasila!"

Govor g. Makuna na Kulturnem dnevu.

Slovenska kultura, naš obraz in duša, je kljub težavam skozi stoletja ohranila ponos, narodno zavest in notranjo povezanost.

Saj v dobi enakopravnosti v svetu, lahko rečemo, da edina lastnost katera nas loči od velikih narodov je naša kultura. Po svetu smo znani kot majhen narod velikih posameznikov, ki so izrazili tisto, kar je bilo skrito v globini duše tega naroda. Da pa je vse to res, pa nas bodo današnji gostje iz Slovenije prepričali s pesmijo in besedo, katere bodo vlili v naša srca. Vabim vas, da skupaj uživamo kar so nam naši gostje pripravili v počastitev slovenskega kulturnega dneva.

Rad bi se zahvalil vsem, ki ste v kateri koli panogi pomagali, da se je to omogočilo. Še posebno bi se rad zahvalil Gospe Mariji Jereb, katera je že drugič v kratkem času odprla njen dom našim gostom, kjer so ne samo uživali njeno gostoljubnost ampak tudi njen sončni smehljaj. Zahvalil bi se tudi rad Gospe Mariji Ahačič-Pollak, katera je breztrudno pomagala in prisostovala za uspeh današnjega praznovanja.

Našim gostom se zahvaljujem, da so prisnili v slovensko skupnost v Torontu, ne samo prelepi zvok slovenske pesmi ampak tudi zavest da smo Slovenci res lahko ponosni na to kar nam je slovenska mati užgala v srce: "Slovenec sem".

Florjan Markun

Predsednik Vseslovenskega kulturnega odbora.

Spričo vašega velikega odziva in zanimanja za sodelovanje pri Glasilu vas vse obveščamo, da je uredništvo zelo zainteresirano za vaše prispevke, dokler se strinjajo z našo uredniško smernico.

Glasilo Kanadskih Slovencev v glavnem namenjeno slovenski skupnosti širom Kanade, da se seznani z novicami in dogodki, ki so zanimive vsem slovenskim izseljencem in njihovim ustanovam. Vabimo tudi literarne in druge kulturne prispevke, kakor tudi reportaže prireditve med kanadskimi Slovenci od Atlantika do Pacifika. Lahko so napisane v angleščini ali slovenščini (tudi v dialektih). Vendar si uredništvo GKS obdrži svojo nepristransko uredniško pravico.

Splošnih globalnih in kontinentalnih novic se izogibamo, ker te se lahko najdejo v javnih lokalnih medijih, s katerim ne moremo konkurirati. Tudi ne objavljamo kakeršnekoli žaljive ali polemične prispevke pod krinko "svobodnega tiska", ki so naperjene proti političnim gibanjem v Kanadi, Sloveniji in drugod, ali pa tudi proti verskim, etničnim, socialnim in nazornim skupinam. Skušamo biti objektivni vsem življu v naši novi multikulturni domovini.

Uredništvo GKS.

In this issue — Iz vsebine

3 Dragi prijatelji Glasila	15 Census day in Canada May 15, 2001
4 Cenjene bralke in spoštovani bralci	16 Kulturni dan v Hamiltonu
5 Naše življenje	18 Novice iz Edmontona, Alberte
6 Odkritje spomenika dr. Francetu Prešernu	19 Novice iz Kelowne, Britanske Kolumbije
7 80 letni duhovno-kulturni steber..	20 Ljubljana in njena bogata zgodovina
8 Dvojna slovestnost,
Ignac Križman	23 Profesor dr. Stane Bah - osemdesetletnik
9 Praznik slovenske kulture v Torontu	24 25. obletnica poroke
Society for Slovene Studies
10 Prehodni zimski pokal	25 Address at the Canadian Scholarship...
11 Slovo od Ivana Gašperiča	27 International Art Fair
12 Poročilo predsednice Krekove H. in P.	28 Neža Mihelčič, Tribute to mommy
13 Vabilo	29 "Our Neža" Trust Fund
14 Ljudsko štetje (Census) 15. maja 2001	Pririditve marec - maj 2001

Naše življenje

Anica Resnik

Božične luči so ugasnile. Sem in tja se v zimskem zelenju ob hišah svetlikajo srebrne zvezde in spominjajona na zadnji Božič drugega tisočletja...

Po stari ljudski navadi v nekaterih naših domovih še stojijo jaslice mimo Svetih treh kraljev do Svečnice. Potem ugasnemo zadnje lučke, skrbno očistimo Sveto družino, angelce in pastirčke ter s hlevčkom vred spravimo v posebnem prostoru za naslednje praznovanje. Zadnjikrat preštevamo in prebiramo božična voščila sorodnikov in prijateljev iz vseh koncev sveta ter pripravimo domove za nove dni.

Januar in februar sta meseca zimskih počitnic: Florida, Cuba, Mexico, Caribbean, California. Kanadsko zemljo pokriva debela snežna odeja. Prijetni so večeri ob toplem ognjišču, ko v družinskem pogovoru snujemo in delamo načrte za novo pomlad in poletje. Vsako jutro je sonce višje na nebu in se pozneje utaplja v večerno zarjo. Komaj zaznavno že sili novo življenje v tanke veje grmičevja in dreva. Od začetka sveta se obnavlja krog življenja.

Naša društva v januarju in februarju pregledujejo delo preteklega leta in pripravljajo program za novo poslovno dobo. Tako so 28. januarja v dvorani Brezmadežne zborovali člani **Slovenskega letovišča**. Okrog sto članov je sprejemalo poročila predsednika Johna Kurija in odbornikov, ki so za svoje vestno opravljeno delo bili nagrajeni s toplo zahvalo in zaupanjem v naslednji sezoni.

11. februarja smo v dvorani Brezmadežne praznovali **Kulturni dan**. V programski povezavi koncerta je Marija Ahačič-Pollak prikazala značaj in pomen Prešernovega in Slomškovega dela za slovensko kulturo, ki je v bistvu krščanska že čez tisoč let. Prešeren in Slomšek odkrivata obraz in dušo slovenskega naroda.

Na desetletnico slovenske države nas je opomnil veleposlanik dr. Božo Cerar v svojem pozdravnem nagovoru.

Koncem januarja so **praznovali rojstne dni** čč. gg. Tone Zrnec, Valentin Batič in kardinal dr. Alojzij Ambrožič. Našim duhovnim vodnikom želimo zdravja in božje pomoči v službi nebeškega Gospodarja.

Obletnice se vrstijo.. Še ena zlata poroka, ki sta jo pri Mariji Pomagaj praznovala z zahvalno sv. mašo **Kraljič Franc in Marija** roj. Jereb. Čestitamo!

Visoka nagrada! Ema Pogačar, delavna članica v župniji Marije Pomagaj in v vsej slovenski skupnosti, je bila za svoje delo kot prodajalka nepremičnin in članica Toronto Real Estate Board, ki je v letu 2000 štel 17 tisoč članov, z dvema poslovnima sodelavcema prejela "President's Award". V tej organizaciji deluje še kot podpredsednik v "Arbitration Committee". Čestitamo in pogumno naprej!

Ob pregledu letnega poročila za Toronto Real Estate Board je v odseku za disciplino delaven **Roman Repovž**, kar dokazuje, da so Slovenci vidni v mnogih javnih, gospodarskih in državnih podjetjih.

Ne vemo ne ure, ne dneva in tudi ne kraja, ko pride čas odhoda in slovesa od življenja na tem svetu.

3. februarja je na sončni Cubi v družbi dobre, ljubeče žene in izbranih prijateljev zaslišal zadnji klic **Edvard Pikovnik**. Živel in delal je v Torontu, kjer sta si z ženo Ivanko ustvarila dom in vzgojila sina Edija in hčerko Ireno. Po zadnjih štirih letih slabega zdravja si je zaželel razvedrila in počitka ob morju. Toda le par dni po prihodu v sončno deželo se je njegovo življenje začelo iztekati. 13.

februarja smo se od njega poslovili pri Mariji Pomagaj. G. Plazar je vodil pogrebne obrede v cerkvi in na pokopališču Holy Cross, kjer je pokojni Edvard našel skupni dom s hčerko Ireno, ki je pred sedmimi leti, kot mlada mati dvaintridesetih let, po kratki bolezni zapustila mladega moža in dve mali hčerki.

Naj žalostna srca domačih tolaži vera in upanje v boljše življenje onkraj groba!

Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport REPUBLIKE SLOVENIJE je poslalo razpis in informacijo o pogojih študija in pridobitev štipendije v RS v šolskem letu 2001/2002 za potomce slovenskih izseljencev brez slovenskega državljanstva in pojasnilo o nostrifikaciji (priznanju) tujega spričevala.

Za informacije kličite: Konzulat RS 905-804-9310, ali uredništvo Glasila.

Odkritje spomenika dr. Francetu Prešernu

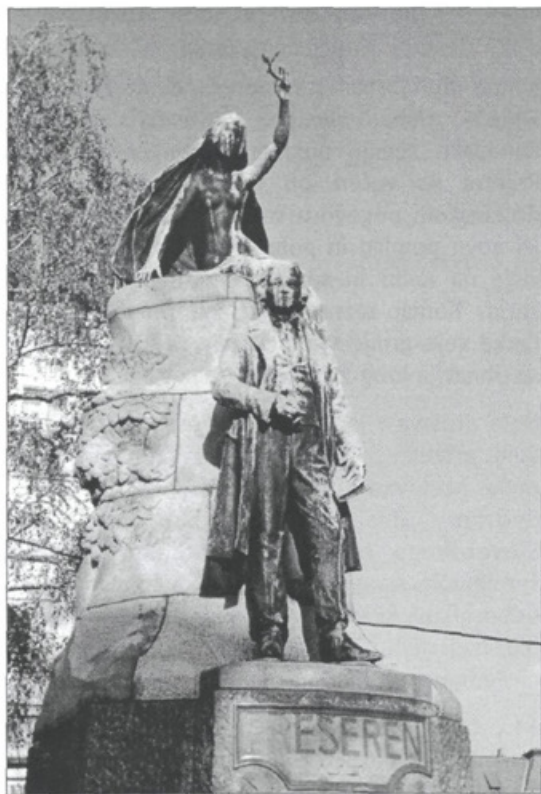
Frank Leben

Po pripovedovanju patra Jakoba.

Končno so le objavili dan in uro. Pri tro mostovju se je nabralo na tisoče in tisoče Slovencev ki so želeli biti priča edinstvenemu dogodku v slovenski zgodovini. Na tribuni pri odru so bili sami najodličnejši kulturniki, govorniki, ki so poveljevali najboljšega slovenskega pesnika. Povprečni Slovenec pa je le čakal na največjo umetnino tistega časa, kakor so poročali časopisi Slovenec in Jutro.

Izvrstil se je zadnji govornik in prijel je za zagrinjalo, spomenik je bil odkrit. Ljudje so onemeli, tolikšne umetnosti ni nihče pričakoval. Bil je trenutek. Baje je prav v ospredju stala kmetica iz Škofje Loke, mogočno je dvignila svoj glas in je rekla "Juj, kako si geerda" (grda). Tik za njo pa stoji policaj, tudi Škofjeločan, "Juj, kako si fliitna" pove mogočno v škofjeloškem dialektu.

Bile so še razne druge opazke. Ljudje so se vračali pod vtisom umetnine, ki je bila nekaterim prezgodnja za tiste čase.

Spomenik slovenskega pesnika Franceta Prešerna pred Tromostovjem v Ljubljani. Prešernova figura z muzo in reliefoma je delo kiparja Ivana Zajca, podstavek pa je delo arhitekta Maksa Fabianija. Spomenik so odkrili leta 1905.

80 letni duhovno-kulturni steber slovenstva v tujini

V januarju je praznoval svoj 80. rojstni dan, naš poznani duhovnik lazarist - pisatelj, raziskovalec, fotograf, režiser, pevski vodja, vrstoletni urednik nabožne revije *Božja Beseda* gospod Tone Zrnc.

Rojen je streljaj daleč od Primoža Trubarja, tako bi lahko rekli, drugi Trubar v Kanadi. Gospod Tone Zrnc je veliko napisal za slovenske šole, vodil je pevske zборе, cerkvene in mladinske, le ti ga še sedaj prosijo naj se jim spet pridruži kot vodja. G. Zrnc je napisal več knjig o škofu Baragu. Njemu je posvetil zelo veliko časa, tako je napisal pota, oziroma zarisal zemljevid, ki je bolj natančen kot so bili vsi poprej. Spisal je tudi Baragov življenjepis. O njegovih delih bi še lahko naštevali. Njegova potovanja so ga popeljala skoraj okoli pol sveta. Misijonaril je največ v latinski Ameriki in sedaj v Kanadi.

Dvajset let je posvetil župniji Marije Pomagaj na Manning Ave v Torontu. Od tega je kar 10 let bil župnijski upravitelj. Moramo reči, da je bil izvrsten, saj je župnija kulturno in duhovno živela.

Iz njegovih potovanj pa so mu ostale številne fotografije v obliki diapozitivov, katere je že večkrat javno razkazal in tolmačil. Njegovih predavanj smo se radi udeleževali, saj so bila zelo zanimiva. O njegovih delih bi lahko pisal romane, toda ustavimo se in mu raje izročimo naše želje.

Gospod Tone Zrnc, ob Vašem jubilejnem rojstnem dnevu naj Vam zaželimo dosti zdravja, daj da bi Vam Bog dajal še v nadalje moči za novo ustvarjalnost in pogum za duhovniško službo, ter da bi še naprej ostal tako vesel družinski prijatelj. Vaša plemenitost pa plemeni nas vse. To so želje Vaših prijateljev.

V njihovem imenu napisal Joe Jamnik.

Mississauga, 5. februar 2001.

V avdijenci pri sv. Očetu Janezu Pavlu II. leta 1982

Machu Pichu, Peru leta 1981

Dvojna slovestnost

Bernarda Čemas

Toronto, svečan 2001 - Življenje na naši utrujeni zemlji je pač tako, da se stalno spreminja, odmira in obnavlja. Zorimo skupno z naravo, za nami prihajajo mlajši, ki jih čaka ista usoda. Vedno pa so se našle "grčave korenine", ki so bile nepogrešljive tudi v visokih letih. Ena takih je naš pevovodja g. Nace Križman, katerega 85. rojstni dan smo slavili v sredo 31. prosinca 2001. Fantje na vasi so ob spremljavi Andrejeve in Matijeve harmonike zapeli "O, slavljenec današnji", potem pa še skupaj s cerkvenim pevskim zborom priložnostno pesem na besedilo Nade Čemas in melodijo g. Lebarja. Nagovor g. Blaža je narisal težke začetke emigrantov v Kanadi. Bili so še srečni, da so jih dodelili železnici, kjer so imeli vsaj dovolj hrane, stanovali pa so v železniških vagonih in se z njimi vred selili na različne odseke tirov. Delavci na prenekaterih kmetijah so bili sredi morja rumenega pšenice lačni kruha. Nedoumljivo za iznajdljivega slovenskega človeka! Ker je imel Nace okoli sebe veliko pevcev, je že takrat organiziral zbor in povsod so bili sprejeti z

odprtimi rokami. Ostal je zvest glasbi do današnjih dni. Čeprav sam o sebi trdi, da je gluha, mu ne uide noben "fovš" glas.

Drugi slavljenec je bil duhovnik, Kaplan pri Brezmadežni v Torontu, g. Tone Zrnec, prav tako Dolenc, ki pa je prijel v solzno dolino pet let kasneje. Tudi on se je posvetil glasbi, pa še mnogo, mnogo drugim stvarim: Frideriku Baragi, umetnosti, slovenski besedi in še bi lahko naštevala. Koliko znanja se skriva v njem! Predvojno šole so red "oborožile" študente z znanjem in srčno kulturo. Lahko smo Bogu hvaležni, da nam pošlje na pot take osebnosti! Naj vaju oba božja Previdnost ohrani še za dolgo v slovenski skupnosti!

Ob petju, pecivu, vinu in odlični torti gospe Rozi Zupančič, nam je čas kar prehitro minil. Posebno še, ker smo imeli srečo prisluhniti solistu g. Štefanu Stojko, ki se je prijazno odzval povabilu. Mizo so krasile lončene nečke, napolnjene s suhim cvetjem, svečnikom v obliki ključa s prižgano svečo in številko 85 v narodnih barvah.

Ignac Križman

Bernarda Čemas

Toronto, 31. prosinca 2001 Fantje na vasi in Cerkevni pevski zbor.

Smo slavili lansko leto
zlato vozelo Nacejev!
Letos štejemo neznansko
lepo "cifro birthday-jev."

Rojen v času soške fronte,
je budil te glas topov!
Danes pa reklam kohorte
streljajo od vseh bregov!

Prvo leto, prvo zimo
v tretjem tisočletju,
petinosemdeset mimo
jih koraka v petju!

Zvesti pevci ti želimo
sreče, zdravja, vseh dari,
da se skupaj veselimo
lep'ga jutri, brez skrbi!

Praznik slovenske kulture v Torontu

Franc Habjan

V nedeljo, 11. februarja je slovenska torontska skupnost pod pokroviteljstvom slovenskega veleposlaništva v Kanadi slovesno praznovala slovenski kulturni praznik. Potekal je v znamenju 200. obletnice rojstva Antona Martina Slomška in Franceta Prešerna, ki sta vsak na svoj način v istem času utrjevala temelje slovenski kulturi in narodu.

Kulturni prireditvi, katero je letos obogatela umetniška skupina Kompare iz Slovenije, so prisostvovali veleposlanik dr. Božo Cerar, častni konzul g. Jože Slobodnik s soprogo, župnik g. Ivan Plazar in predstavniki slovenskih organizacij v Torontu in okolici. Velika župnijska dvorana je bila tokrat primerno napolnjena.

Po kanadski in slovenski himni je predsednik Vseslovenskega odbora g. Florijan Markun pozdravil goste in vsem prisotnim zaželel prijetno popoldne. Za njim je spregovoril veleposlanik dr. Božo Cerar, ki je v svojem nagovoru poudaril, da so slovenski pesniki in pisatelji - Prešeren, Slomšek, Cankar in drugi ustvarjali slovensko kulturo in narodno zavest, ki sta leta 1991. uresničili stoletni slovenski sen, ustanovitev samostojne države. Dr. Božo Cerar je izrazil željo, da bi praznovanje slovenskega kulturnega praznika postala tradicija v slovenski skupnosti v Torontu. Pred tremi leti je bil prav on pobudnik in utemeljitelj prvega praznovanja slovenskega kulturnega praznika v Kanadi.

V kulturnem programu se je glasba prelivala z besedo. Posredovali so ga sopranistka Nina Kompare, trobentač Franc Kompare in pianist Tomaž Bajžlj, Marija Ahačič-Pollak pa ga je povezovala s pesniškim besedilom. Pevka je ob spremljavi pianista najprej zapela dve narodni: Tam na vrtni gredi in Roža na vrtu. Sledilo je pet pevsko zahtevnih samospevov iz slovenske glasbene zakladnice: Izpoved nesrečne ljubezni, Dve otvi, Ledene rože in Mesec v izbi. S Prešernovo "Nezakonska mati" je sopranistka dokazala svojo pevsko umetniško zmogljivost. S svojim obširnimi in na moč dopadljivim glasom je zahtevno skladbo z lahkoto odpela. Svoj samostojni del koncerta je sklenila s pesmijo Vojeslava Moleta V spominsko knjigo, ki jo je uglasbil Benjamin Ipavec.

Sopranistka Nina Kompare in altistka Marija Ahačič-Pollak sta v duetu občuteno zapeli pesem Na tujih tleh, ki jo je na besedilo Antona Funtka uglasbil Davorin Jenko. Na klavirju ju je spremljal Tomaž Bajželj. Njuno interpretacijo so prisotni z navdušenjem sprejeli. Vokalni program koncerta je mojstrsko dopolnjeval vodja umetniške skupine in trobentač France Kompare. Ob klavirski spremljavi je zaigral Nmač čez izaro, V nebesih sem doma, Pojdem na Štajersko in Aljažovo Oj Triglav, moj dom.

Na koncu programa sta se nastopajočim umetnikom zahvalila g. Markun in župnik g. Ivan Plazar. Za ozvočenje je poskrbel prof. Andrej Pahulje.

Kulturni spored je bil tokrat časovno in programsko idealno urejen. Občinstvo je z navdušenim in daljšim aplavzom nagradilo nastopajoče umetnike. Na obrazih prisotnih je bilo opaziti izredno zadovoljstvo. Vsi, ki smo bili prisotni na tem večeru, smo mogli razumeti rek starih modrijanov "Pesem razveseljuje dušo".

Franc in Nina Kompare, Tomaž Bajželj

Prehodni zimski pokal

Miro Korsic

V nedeljo 14. januarja t.l. se je na letovišču Simon Gregorčič vršil turnir za prehodni zimski pokal v balinanju. Turnir je potekal v prijateljskem vzdušju. Pokal se je po nekaj letih spet vrnil ekipi Simona Gregorčiča v postavi: Danilo Basa, Alojzi Tomažič in Jože Volk; drugo mesto v postavi: Ivan Jagodnik, Frank Alojz in Roman Pangos; tretje mesto pa je pripadalo trojki v postavi: Štefan Muhič, Jože Dodič in Andrej Žele. Društvo Simon Gregorčič se vsem udeležencem najlepše zahvaljuje.

V nedeljo 21. januarja pa je bil turnir v balinanju za pokal Svobodne Slovenije v Slovenskem Parku. Udeležilo se ga je sedem ekip iz Kitchenerja, Mississauga in Toronta. Ob zlati kapljici,

krvavicah in pečenicah je turnir potekal v prijetnem vzdušju. Štefan Muhič je predstavil častnega gosta dr. Božota Cerarja Veleposlanika Republike Slovenije in se mu zahvalil za obisk. Dr. Božo Cerar se je v svojem nagovoru zahvalil na povabilu in med drugim omenil, da se mu letos v jeseni izteče mandatna doba Veleposlanika Republike Slovenije. Klubu je podaril dar "zlate kapljice" in se je, kot navdušen športnik, pridružil balinanju. Predsednik Slovenskega Parka Ivan Cimermančič je Veleposlaniku izročil darilo. Prisotna sta tudi bila predsednik VSKO Florjan Markun in bivši predsednik VSKO Ivan Plut. Po izredno dolgem tekmovanju je prvo mesto osvojila ekipa iz Slovenskega Parka v postavi: Jaka Janežič, Joe Florjančič, Frank Stržaj in Štefan Muhič; drugo mesto je osvojila ekipa iz Kitchenerja v postavi: Gino Bassanese, Case Sevrio, Albino Caligari in Drago Lakocelj; tretje mesto pa Simon Gregorčič v postavi: Ivan Vičič, Jože Dodič, Stan Lubinič in Valter Benič.

Balinarji na turnirju v Slovenskem Parku

Slovo od Ivana Gašperiča

(Govor Mirota Raka v cerkvi Marije Brezmadežne 28.12.2000)

IVAN GAŠPERIČ

V i m e n u
S l o v e n s k e g a
l o v s k e g a i n
r i b i š k e g a k l u b a i n
v s e h z b r a n i h v t e j
c e r k v i b i r a d
s p r e g o v o r i l n e k a j
b e s e d . M o j e i m e
j e M i r o R a k i n
z a d n j i h 10 l e t s v a
b i l a z I v a n o m
G a š p e r i č e m z e l o
d o b r a p r i j a t e l j a .
I v a n j e b i l r o j e n v
M a r i b o r u ,
S l o v e n i j a i n j e

prišel v Kanado leta 1969. Nastanil se je v Hamiltonu, leta 1974 pa se je preselil v Toronto.

Ob tej priliki najprej izražam naše najgloblje sožalje njegovi hčerki Gabi in sinu Borisu.

V petek popoldan sem obiskal Ivana v Mississauga Hospital. Spoznal me je in povedal, da je gospod Tine Batič ravnokar odšel. Fizično je bil Ivan sloboten, a vseeno je bil priseben.

Govoriti ni mogel veliko. Gledal me je z umirjenim pogledom. Bil sem brez besed. Kaj naj rečem tistemu, ki umira? Zdi se mi, da sva oba vedela, da se bliža konec. Ivan me je gledal naravnost v oči; dotaknil se je moje roke in rekel: "Spregovori nekaj besed, ko bo čas za to." Rekel sem mu, da bom. Obrnil sem se stran, da bi zakril solze. V soboto 23. decembra 2000, 2 dni po njegovem 54. rojstnem dnevu, je Ivan umrl.

Kdo je bil Ivan Gašperič; kaj je dosegel v svojem življenju in kaj zapušča za seboj? Z Ivanom sva se srečala pred desetimi leti. Predstavljen mi je bil kot "lepi" Ivan. Imel je veliko prijateljev v Hamiltonu in Torontu. Hčerko Gabi in sina Borisa

je vzgajal skrbno in z ljubeznijo. Rad je vrtnaril in bil je ponosen na svoje rože. Ivan je rad brskal po zemlji, ki mu naj bo sedaj lahka.

Ivan je bil zelo nežnega značaja; niti muhe ne bi raniel. Bil je ribič, a ne lovec. Lovskemu klubu se je priključil bolj iz družabnih razlogov kot kaj drugega. Zelo je bil priljubljen med člani zaradi vztrajnega dela, zavednosti in odkritosrčnosti. Ivan je postal predsednik našega kluba v zelo kritičnem času. Bil je dober govornik in je rad izražal svoja mnenja, če je prilika nanesla. Zato je bil upoštevan od vseh članov kluba.

V času njegovega vodstva je bilo uresničenih veliko projektov in marsikaj se je izboljšalo tudi okoli samega poslopja v Allistonu. Hvala Ti Ivan za vse. V spominu bomo imeli tvojo prijaznost in vsa tvoja dobra dela. To je eden najlažjih govorov, ki sem jih kdajkoli imel. Odpreti sem moral srce in spregovoriti resnico. Še enkrat bom ponovil Ivan: Ti si bil močan steber naše organizacije. Pokazal si nam, kako uspešen je lahko klub, če je sodelovanje in upoštevanje med člani in če vsi delamo skupaj. V bodoče bomo pogosto mislili nate in tvojo družino. Želimo ti mir in božji blagoslov.

V imenu Gabi in Borisa se zahvalim vsem za prisotnost in sodelovanje pri tem obredu. Posebna zahvala gospodu Batiču za njegove molitve in blagoslov. Gospod Batič - ne vem kaj ste obljubili Ivanu zadnji petek, ko ste bili pri njem. Ko ste odšli, je bil umirjen. Hvala Nacetu Križmanu in vsem pevcem za lepo petje, katero je ganilo nas vse.

S to vejico zimzelena Ti zadnjič izkazujemo naše spoštovanje in ljubezen. Bog Ti daj večni mir in pokoj!

Poročilo Predsednice Krekove Hranilnice In Posojilnice

Maria Zajc McDonald, *President*

Slovenska Hranilnica in Posojilnica Janeza E. Kreka tudi v tem, 48-tem letu predanega dela s člani z veseljem poroča o še enem letu izjemne finančne rasti in stabilnosti.

Zaupanje naših članov skupaj z uspešno strategijo rasti je pripomoglo k zvišanju naše aktive za 7.9% v preteklem letu. Poleg tega je naš Kreditni oddelek s svojim delom doprinesel k zvišanju kreditne mere za 11.8 % v letu 2000. Prav tako smo dvignili našo glavnico na 3.2 milijona dolarjev. Za naše finančne rezultate gre zahvala predvsem izboljšani rentabilnosti pri komercialnih hipotekah in rasti aktive.

Kot doslej, je Slovenska Hranilnica in Posojilnica tudi v preteklem letu nadaljevala s promoviranjem svojih uslug. O teh uslugah smo naše člane redno obveščali v časopisju, po radiu in s pomočjo plakatov. Hranilnica in Posojilnica je aktivno podpirala slovensko skupnost pri raznih dogodkih. 69 novih članov je plod tega truda. Posebno prednost v našem poslovanju dajemo uvajanju novih uslug za članstvo. V preteklem letu smo se tudi včlanili v kanadski kreditni sistem, kar omogoča našim članom direktno vlaganje v drugih sodelujočih hranilnicah vseh vseh v Kanadi.

Na sestanku o strateškem planiranju, ki so se ga udeležili člani Upravnega odbora in ostalih komisij smo prišli do mnogih idej glede izboljšave naših uslug. To bi pripomoglo k še večjemu uspehu Hranilnice in Posojilnice. Med drugim je bil našcilj povečatitevilo članstva in omogočiti boljši dostop do članskih računov. Eden od načinov da to dosežemo je vzpostavitev "Website", kar bi našim članom

omogočilo da dobijo obvestila o posojilih na liniji. Prav tako bi "Website" podrobno informiral člane o proizvodih, ki jih lahko ponudimo ter omogočil dostop do ostalih organizacij slovenske skupnosti s pomočjo posebnih elektronskih zvez. Računamo da vam bo ta prednost na razpolago že poleti leta 2001. Poleg te udobnosti bo nov bančni sistem omogočil članom dostop do njihovih računov na sami liniji. Upamo da bo to vzbudilo pozornost predvsem novejših članov, ki imajo trenutno račune drugod.

Naslednji pomemben načrt za leto 2001 je obnova naše glavne pisarne na Browns Line. V obnovitev, čigar začetek je predviden v aprilu 2001, je vključena gradnja dvonadstropnega prizidka. Dodatni prostor nam bo omogočil še boljšo oskrbo naših članov.

Upravni odbor je tudi spoznal potrebo za ustanovitev posebne korporacije, kar nas bo prikazalo kot napredno organizacijo. Logo korporacije je na naslovni strani letnega poročila. Poleg tega Upravni odbor prosi člane daodobrijo skrajšanje našega imena. S krajšim imenom bomo še vedno obdržali našo identiteto in spoštovali nasledstvo naših utemeljiteljev. Spoznali smo, da beseda "Toronto" v obstoječem imenu ne prikazuje več profila našega članstva.

Še nadalje bomo s ponosom podpirali razne organizacije v okviru slovenske skupnosti. Štipendijski sklad "Janez Senica" spodbuja akademsko izobrazbo med mladimi iz slovenske skupnosti. Dobitnika štipendije iz sklada "Janez Senica" za leto 2000 sta Marcel Batič in Lisa Ferkul.

Rada bi izrekla priznanje upravi in osebju Hranilnice za ves trud, marljivost in podporo v preteklem letu. S svojim predanim delom so prispevali k dosegu izjemnih rezultatov v tem letu. Z veseljem sporočam da imamo sedaj na razpolago priznanega finančnega planerja (CFP), ki vam bo v veliko pomoč pri načrtovanju in dosegu vaših finančnih ciljev. Pomagal vam bo pri pripravi finančnih stanj in analiz, davčnih prijav, kakor tudi pri načrtovanju pokojnin in oporok.

V imenu Odbora bi se posebno rada zahvalila članom Upravnega odbora, Revizijskega, Kreditnega in Marketinškega odbora, ki so vložili ogromno časa in energije v dobrobit

Hranilnice in Posojilnice.

Prav tako želimo člani Upravnega odbora izreči posebno priznanje izjemni osebi, g. Jožetu Mihevcu, ki je nesebično posvetil 40 let svojega dela uspešnemu delovanju Hranilnice. G. Jože Mihevc je zvest član Kreditnega odbora že vse od leta 1960 in daje dragocen vpogled članom odbora. Hvaležni smo gospodu Mihevcu za ves trud, predano delo in zasluge za uspeh Hranilnice.

Na koncu se v imenu Odbora in zaposlenih iskreno zahvaljujem vam, dragi člani in lastniki za vašo nesebično podporo, izkazano zaupanje in vero v našo skupno rast!

VABILO

Kanadski slovenski kongres bo imel v nedeljo 25. marca 2001 ob 4:30 popoldne svoj letni občni zbor v dvorani župnije Brezmadežne, 739 Browns Line, Toronto. Občni zabor bo imel dva dela:

- 1 redni letni občni zbor v mali župnjski dvorani
- 2 kulturni program (velika dvorana) na katerem bo koncert dveh mladih umetnic iz Slovenije (klavir - flauta), recitaciji (Prešernovo leto) ter slavnostni govor filozofa in teologa profesorja dr. Toneta Jamnika, ki bo takrat govoril na temo:

SPRAVA – PROCES OSVOBAJANJA IN DEJANJE POGUMA

Dr. Jamnik je direktor škofovih zavodov. Po kulturni prireditvi bo sledilo okrepčilo. Slovenski rojaki pristrčno vabljeni!

ODBOR KSK

LF. Warrington

CHARTERED ACCOUNTANT

Irene Sorsak-Jager, BComm., C.A.
Manager

130 Dundas Street East, Suite 400,
Mississauga, Ontario L5A 3V8

Tel: 905-270-6636 Ext. 232 Fax: 905-270-6990
E-mail: irene@lfwca.com

Vodenje poslovnih knjig,
finačna poročila in davčne prijave
(osebne in poslovne)

Vaše potrebe bodo zaupno in
strokovno urejene.

Januar 2001

Spoštovani Slovenci in Slovenke:

Predmet: LJUDSKO ŠTETJE (CENSUS) 15. MAJA 2001

V imenu kanadskega slovenskega kongresa vas obveščam o bližujočem ljudskem štetju, ki bo letos 15. maja 2001 v Kanadi. Na ta dan se bo registriralo več kot 30 milijonov ljudi.

Cilj Kanadskega slovenskega kongresa je, da se vsi ljudje slovenskega porekla (ali pa le delno slovenskega porekla) registriramo kot "SLOVENIANS".

V prvih tednih meseca maja bo 80% kanadskih domov prejelo kratek obrazec s sedmimi (7) vprašanji, in 20% domov daljši obrazec z 59-mi vprašanji.

Vprašanje št. 7 na kratkem obrazcu se nanaša na jezik. Ljudje rojeni v Sloveniji, naj bi na to vprašanje odgovorili "SLOVENIAN". Ljudje rojeni v Kanadi pa verjetno "SLOVENIAN AND ENGLISH".

Na daljšem obrazcu so glede narodnosti zelo pomembna vprašanja št. 9, 14, 15, 16, 17 in 32. Predlagani odgovori na ta vprašanja so sledeči:

Na vprašanja št. 9 in 32 "SLOVENIA"

Na vprašanja št. 14, 15, 16, in 17 "SLOVENIAN".

Vljudno prosimo vse ustanove, društva, organizacije in posameznike, da obvestite vse člane, sorodnike in prijatelje o tem važnem in pomembnem programu. Ta akcija je izvršena s sodelovanjem kanadskih oblasti. Z vašo pomočjo in sodelovanjem bomo gotovo uspeli, kot se je to že pokazalo leta 1996. Nič ne dvomim, da se bo število Slovencev v Kanadi še povišalo!

Vsem, ki pomagata, se iskreno zahvaljujem, vas v imenu Kanadskega slovenskega kongresa lepo pozdravljam in želim vsem dobro v novem tisočletju.

Stane Kranjc,
Član Izvršnega odbora KSK

January 2001

Dear Slovenian friends in Canada

Re: STATISTICS CANADA – CENSUS on May 15, 2001:

On behalf of Canadian Slovenian Congress / Kanadsko Slovenski Kongres, I am writing to you about the upcoming "Census in Canada – 2001" which will be held on Thursday, May 15 / 01. On that day, more than 30 million Canadians will count themselves in, when they complete the Census questionnaire.

The goal of CSC/KSK is to have all people of Canada who have Slovenian roots or origin (in part or whole) to register as "SLOVENIANS" on the census form.

In the first two weeks of May 2001, eighty – 80% of the households in Canada will receive a short census Questionnaire, which has 7 questions. Twenty – 20% of the households will receive a long form with 59 questions.

Question #7 on the short form deals with language. For people born in Slovenija, the proper answer would be "SLOVENIAN". For the people born in Canada, the most likely answer would be "SLOVENIAN and ENGLISH".

On the long form – very important questions for those of Slovenian origin are #'s 9, 14, 15, 16, 17 and 32. Recommended answers where applicable are:

- Questions #9 and #32 should be "SLOVENIA"*
- Questions #14,15,16, and 17 should be "SLOVENIAN".*

We are asking all Slovenian organizations, institutions, clubs, churches and individuals to inform their members, friends and relatives to properly complete the forms and be counted as Slovenians and Canadians. This campaign is conducted with the cooperation of Statistics Canada Census – 2001. With your cooperation and assistance, we will obtain excellent results as we did in the census – 1996.

Once again, thank you for your cooperation and for counting yourselves in as "SLOVENIANS".

Yours sincerely,

*Stane Kranjc, member of the
Board of Directors – CSC/KSK*

Kulturni dan v Hamiltonu

To raportažo je pripravil g. Ivan Dolenc za radio oddajo "Glas kanadskih slovencev"
11.2.2001 (ponatisnjena z dovoljenjem)

Ivan Dolenc

Prijetno domač in pester popoldanski program se je začel v nedeljo 4. februarja s kanadsko in slovensko državno himno, Prešernovo Zdravljico, z uvodnim nagovorom predsednika Kulturnega društva Hamilton-

Wentworth Franka Gimplja, z molitvijo župnika Danila Lisjaka, in s pozdravi gostov. Celotno slovestnost je na odru samozavestno vodila in komentirala mlada društvenica Sandy Ferletič, ki je svoje nastope pohvalno tekoče izvedla v slovenskem in angleškem jeziku. Dvojezičnost je bila vsekakor zaželjena, saj se je zbralo v polni cerkveni dvorani Sv. Gregorija tudi večje število naše tukajšnje slovenskokanadske "mladine". Takšen pristop domiselnih organizatorjev proslave pač bistro upošteva prihodnost slovenskega kulturnega utripa med našim angleško govorečim rodом s celotnega slovenskega niagarskega področja, ki je, kot vemo, tesno povezano s hamiltonskim središčem. V tej smeri opravlja odbor hamiltonskega društva veliko delo.

Napovedovalka je nazorno predstavila pomen 8. februarja, slovenskega državnega praznika, in veličino našega nacionalnega poeta, Franceta Prešerna, ki mu je bila ta kulturna prireditev posvečena. Prvi so nastopili mlajši člani Folklorne skupine Soča, in to s poskočnim Gorenjskim venčkom narodnih plesov. Potem se je trikrat

oglasila domača pesem: Ženski pevski zbor je zapel "Teče mi vodica in Ko ptičica sem pevala", mešani zbor je nastopil s pesmima "Dekle na vrtu zelenem stoji in Rož, Podjuna, Zila, moški zbor Majolka pa je zaključil glasbeni spored s popularno skladbo "Triglav moj dom" in tremi slovenskimi narodnimi. Gledalci so nastopajoče nagradili s hvaležnim aplavzom. Posebej so zaploskali Johnnyju in Tonetu Horvatu, voditeljema vseh naštetih kulturno-umetniških skupin.

Slavnostni govornik je bil profesor Jože Zadravec, častni gost iz Slovenije. Doma je iz prekmurske vasice Odranci, študiral je najprej teologijo, nato še slavistiko in svetovno književnost, je duhovnik-selezijanec in avtor kakšnega ducata pripovednih knjig in učbenikov. Že nekaj let ureja pri časopisu *Družina* rubriko "Vera in kultura". Svoj praznični nagovor o lepotah slovenske dežele in slovenskega jezika, o našem bogatem kulturnem izročilu in nenehno ustvarjalnih slovenskih ljudeh širom "naše skupne Slovenije" je podal v dveh delih in s projekcijo številnih diapozitivov. Pod naslovom "*Ris slovenske legende*" je spregovoril med drugim o zgodovini slovenske knjige od njenih začetkov do Prešernovih Poezij. Iz poetovih besednih mojstrov in si je izbral za podrobnejšo predstavitev Zdravljico in Krst pri Savici, katerega zgodba vsebuje po njegovi osebni sodbi "teologijo vseh mogočih teologij". Med podobami slovenskih krajev, posejanih z ličnimi cerkvami in kapelicami, je nekajkrat pokazal občinstvu Zajčev Prešernov kip s Prešernovega trga v Ljubljani. Govorni nastop g. Zadravca je zapustil pri poslušalcih tako močan vtis, da so se po zaključku proslave mnogi fotografirali z njim na odru – v spomin na letošnji Kulturni dan v Hamiltonu.

Učiteljica hamiltonske slovenske šole in glavna

režiserka opisane slovestnosti, Darinka Ferletič je v imenu svojega društva izročila gostu iz Slovenije spominsko darilo. Okusno kosilo in jabolčni zvitek sta pripravili kulinarčni umetnici Betty Gimpelj in Rezika Jerič. Med izrednimi gosti v dvorani so bili častni konzul Republike Slovenije Jože Slobodnik s soprogo, predsednik Vseslovenskega kulturnega odbora Florjan Markun s soprogo, predsednica društva Triglav iz Londona, Majda Razpotnik s soprogom, odborniki slovenskih društev iz okoliških krajev in drugi.

Za tako uspešno proslavo kulturnega praznika se velja zahvaliti prav vsem članom hamiltonskega kulturnega društva. Menda so edini izmed vseh slovenskih društev v Ontariju, ki so priredili letošnjo Prešernovo slovestnost z lastnimi

kulturnimi skupinami, in z njimi pokazali, da lahko napredujejo na tem področju tudi s svojo domačo kulturno proizvodnjo. Je sploh še kaj manjkalo? Mogoče si je eden ali drugi iz občinstva zaželel slišati ob tej priložnosti vsaj eno samo recitacijo izbrane Prešernove pesmi v izvirniku in angleškem prevodu. Našim mlajšim, tukaj rojenim poslušalcem slovenskega rodu bi bil ta dodatek nemalo dobrodošel – pomenil bi jim morda celo nekaj, kar bi ostalo z njimi za daljši čas. To pa je seveda samo nekaj postranskega, zgolj za razmislek. Saj bo tudi prihodnje leto na vrsti 8. februar – in do takrat je še daleč. Kulturni dan v Hamiltonu je bil tudi brez tega velik uspeh za vse, ki so sodelovali na odru in povsod drugje.

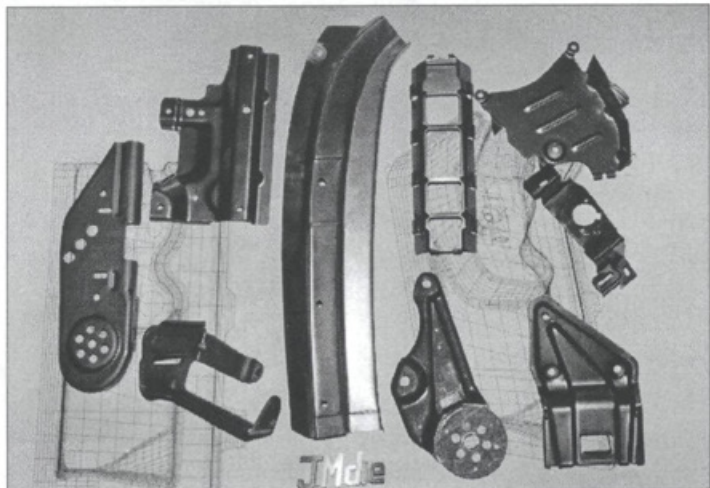
J. M. Die Limited

CUSTOM MANUFACTURES OF METAL STAMPING DIES

909 Pantera Drive Mississauga, ON L4W 2R9

Tel: 905-625-9571 – Fax: 905-625-2855 – E-Mail: jmdielt@connection.com

Internet: <http://www.jmdielt.hypermart.net>

Complete engineering design and manufacturing for metal parts and tooling

Fully computerized technologically advanced CAD, CAM and CNC machinery

Production machinery up to 500 tons and 72 X 120" capacity

President: Joe Skof

Novice iz Edmontona, Alberte

Francka Brus

September 23, 2000 – Profesor Miran Hladnik iz Ljubljane je lepo opisal Prešernove slovestnosti širom Kanade. Zato se mu v imenu Slovencev, v našem društvu, iskreno zahvaljujem.

Te fotografije naj bodo dokaz o naši proslavi 200 letnice rojstva dr. Franceta Prešerna. Pomemben je bil ta večer za slehernega Slovenca, ki se je te slavnosti udeležil, posebno še zato, ker smo imeli med nami vrsto pomembnih gostov: iz Poljske, ZDA, Ottawe, Ljubljane in našega mesta Edmontona.

Na sliki od leve: Gospa Mira Hladnik, prof. Tom Priestly, prof. Henry Cooper, Veleposlanik Republike Slovenije dr. Božo Cerar, prof. Miran Hladnik, dr. Franc Szabo ter prof. Božena in Emil Tokarz.

Krištof Jacek Kozak
Recitacija "VRBA".

Božič 2000

Miklavž v dvorani Slovenskega Društva,
kar je za naše male veliko veselje.

Novice iz Kelowne, Britanske Kolumbije

Slavica in Franc Zrim

Kelowna, BC – Slovenci v Kelowni se imamo kar dobro, saj nas je večina že v pokoju. Imamo dosti časa, da pridemo večkrat skupaj. Gremo na ribolov, obenem pa pojemo slovenske pesmi ob spremljavi harmonike, katero igra moj mož.

Ko smo se pogovarjali, kam bomo šli na Silvestrovo, sva se z možem takoj odločila, da bo najboljša, če se zberemo kar pri nas. Zbralo se je 26 ljudi, vsi naši prijatelji, in smo imeli skupno večerjo. Po večerji smo začeli prepevati. Ko je bila ura enajst smo zapeli »ta zadnjo noč v tem letu« in ob enem tudi zaplesali. Ko je bila ura polnoč smo si voščili srečno Novo leto in zaželeli, da bi se v tem letu še boljše imeli kot v prejšnjem. Tako smo se še naprej veselili in ko je bila ura 2 po polnoči smo se poslavljali drug od drugega in se razšli po svojih domovih.

Silvestrovanje 2000 pri Zrimovih v Kelowni BC

Slavica in Franc Zrim

Staro leto živi od spominov novo od pričakovanj!

Frank Leben

Kaj vse spomin mi nate zbuja
novo leto se prebuja
nate mislim davni čas
minil je blesk minul je kras

Up v žilah se prepleta
nade diš sladkost obeta
želim si sreče in oddiha
ko veter v novo leto piha

Čas se času odmikuje
spomin pa vdano v mislih snuje
v novi up v nove struje

Silvestrovanje v Kelowni BC

Ljubljana in njena bogata zgodovina

Leander Škof

V kameni dobi je dala na Barju prebivališče neolitskim mostiščarjem, pozneje pa dom Venetom, Ilirom, Keltom, Rimljanom, Gotom, Langobardom in Slovanom, ki so vsi pustili svoje kulturne sledove. Imenovali so jo tudi Emona, Labachum, Laibach in Lubliana.

Pomembnost Ljubljane, prestolnice Slovenije, je v preteklosti določala njena strateška lega na važnem prehodu med porečjem Save in Donave ter Jadranskem morjem. Naseljena je bila že pred 5000 leti. V zgodnji kameni dobi so tam, vsaj sezonsko, prebivali nomadski lovci. Izkopavanja pa potrjujejo, da so že v drugem tisočletju pr. Kr. na ljubljanskem Barju živeli neolitski mostičarji. Bivali so v večjih naselbinah, zgrajenih na kolih, ob robu tedanjega jezera. Tam so tudi ribarili s čolni izdolbeni iz hlodov in izdelovali posode iz žgane ilovice. Njihovo orodje in orožje je bilo v začetku iz lesa, kosti in kamna, kasneje pa tudi iz bakra in brona. V glavnem so se bavili s poljedelstvom.

Njim so v bronasti dobi, v začetku prvega tisočletja pred našim štetjem, sledili hrabri in bojevit Veneti. Bili so nosilci takozvane kulture "žarnih grobišč" in po novejših teorijah davni predniki Slovencev. Tipično za njihovo kulturo je bilo pokopavanje pepela rajnih v žarah in gradnje bivališč (gradišč) na vrhu hribov, zaradi možnosti boljše obrambe pred napadalci s kovinastim orožjem. Njihovi potomci iz železne dobe naj bi pa bili nosilci "halštatske" kulture, ki nam je zapustila znano "Vaško situlo". Za Veneti so prišli njim sorodni Iliri, ki so dali svoji naselbini ime "Emona".

Vaška situla (6. stoletje)
najdišče Vače (Vir dr.
J. Kastelic, Situla 1960)

V tretjem stoletju pred našim štetjem so se v območju Ljubljane naselili keltski Tavriski. Oni so tudi vzpostavili svojo Noriško državo, ki je pokrivala večji del današnje Slovenije. Ta država je bila ohlapno združenje različnih plemen, katerih poglavarji so kovali svoj lastni denar. To je dosedaj prvi znani denar kovan v območju Slovenije, ki je tudi tam krožil kot plačilno sredstvo.

Rimski imperij se je začel v zadnjem stoletju pred našim štetjem širiti proti Noriški državi. Najprej so zavzeli Tergeste (Trst) in so jo končno leta 15 pr. Kr. v celoti priključili k svoji državi. Istočasno so Rimljani na zemlji današnje Ljubljane ustanovili svoje taborišče "XV legije Apollinaris" in so zanj obdržali ilirsko ime "Emona". Po zadušitvi bližnjega ilirskega upora (9-6 pr. Kr.) je bila Emona preurejena in utrjena z obzidjem v močno pravokotno trdnjavo (522m x 432m) s 26 obrambnimi stolpi. Ko je bila leta 15 pr. Kr. "XV legija Apollinaris" premeščena v Carnuntum ob Dravi (vzhodno od Dunaja), so se začeli v izpraznjenem emonskem taborišču naseljevati lojalni rimski kolonisti, predvsem vojaški veterani, katerim je država podelila parcele in cele kmetije. Leta 14 po Kr. je bila uradno proglašena in povzdignjena v kolonijo z imenom "Iulia Emona tribu Claudia" (volilno okrožje Klavdija) in tako postala upravno središče in najstarejše rimsko kolonizirano mesto v Sloveniji. Sledili so ji leta 45 Celeia (Celje) in kasneje še Neviodunum (Drnovo pri Krškem), Poetovio (Ptuj) ter Nauportus (Vrhnika).

Njen strateški položaj je v mirnih časih doprinesel k ekonomskemu razvoju Emone.

Nasprotno pa je njena lega bila tudi vir nevarnosti, najprej v dobi notranjih bojov za rimski cesarski prestol in kasneje pa zaradi barbarskih napadov. Skozi Emono sta šli dve tlakovani cesti: "Cardo maximus" (sedanja Gorupova) in "Cardo decumanus" (sedanja Rimska), ki sta delili Emono na štiri neenake dele in jo tudi povezovali z ostalimi rimskimi centri. Pokopolišča pa so bila izven Emone ob glavnih cestah, kar je značilno za vsa rimska grobišča. Rimljani so tudi že začeli urejevati Barje in so delno izravnali vijugasto strugo Ljubljanice. Iz arheoloških izkopavanj je tudi razvidno, da je Emona bila mesto z visoko urbanistično, komunalno in stanovanjsko kulturo, s kanalizacijo in vodovodom. Nekatere hiše so celo imele primitivno centralno kurjavo in so bile razkošno okrašene z mozaiki in freskami. Kip neznanega Emonca, dragoceni nakit iz emonskih grobov in drugih arheološki zakladi izkopani v Emoni pričajo o njenem visokem ekonomskem in kulturnem standardu.

Pozlačeni kip meščana Emona (1-3. stoletje) najdišče Ljubljana

Takoj po umoru rimskega cesarja Severa Aleksandra, priljubljenega in zadnjega člana Severanske dinastije, se je leta 235 njegov morilec Maximinus Tračan, tedanji kruti poveljnik rimske legije v Nemčiji, proglasil za novega cesarja. Bil je gotski nomadski pastir, ki ga je zaradi njegove velikanske postave in napadalne hrabrosti, Severus Alexander osebno izbral za poveljnika rimskih čet in kasneje za guvernerja Mezopotamije. Ko ga rimski senat ni hotel priznati za cesarja, se je besni Maximinus pomladi leta 238 napotil s svojimi četami proti Rimu. Spotoma je tudi nameraval napasti, oropati in uničiti Emono in Aquilejo, ker so tamkajšni

premožni prebivalci podpirali senat v Rimu. Kot lojalni rimski državljani so ubogali ukaz senata, ki ni priznal Maximina Tračana za novega cesarja.

Ko so Emonci zvedeli za njegove namene, so sami delno požgali in porušili svoje mesto v upanju, da bodo tako Maximina prevarili. Začasno so se umaknili in skrili v bližnje gozdove. Zakopali in skrili so svoje dragocenosti in denar. Vendar pa se podivjane čete Maximina niso dale prevarati in so Emono oropali in razdejali ter pobili vse, ki se niso pravočasno ali dobro skrili. Kmalu potem so se mu njegove lastne čete uprle in ga 28. junija 238 ubile skupaj z njegovim sinom Maximom. Rimljani so emonsko obzidje popravili in utrdili vse pomembne obrambne točke. Pod cesarjem Galijenom (260-268) pa je Emona dobila za svojo obrambo tudi oddelek vojakov "XIII legije Gemine".

Sčasoma se je Emona opomogla in je ostala do srede petega stoletja važna strateška točka in pomembna trgovsko-prometna postojanka. Kot del zahodnega dela rimskega imperija je z njim vred ekonomsko nazadovala in propadla. Zlasti pa so jo prizadele nove vojne katastrofe. Leta 361 so čete cesarja Julija II. razdejale Emono, potem jo je dvakrat napadel bizantinski cesar Teodozij (388 in 394). Kmalu nato so jo med leti 403 in 408 napadali tudi Zahodni Goti, jo okupirali in se tam naselili. Sredi petega stoletja pa so se pojavili Huni in so Emono leta 452 popolnoma razdejali in požgali.

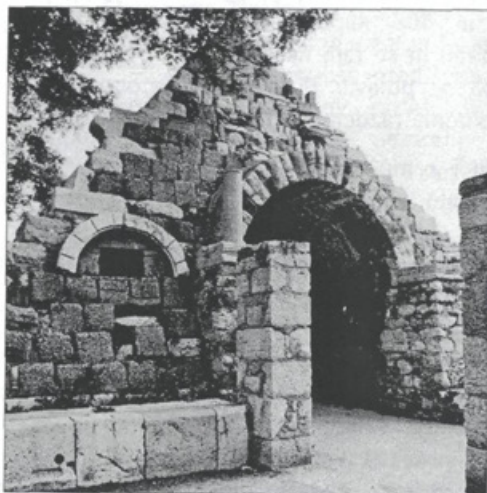
Kljub temu se življenje v Emoni ni povsem prenehalo. To potrjujejo arheološke najdbe, obstoj okoliških naselbin Atrans (Trojane), Longaticum (Logatec), Carnium (Kranj) in pričevanja iz 6. stoletja o škofih emonske škofije (ustanovljene v 4. stoletju). Politično je Emona še vedno bila pod rimsko upravo, nato pod Vzhodnimi Goti (488-547) in za njimi pod Langobardi. Vendar kot sedež škofije je Emona vse to preživela. Izgleda pa, da se je življenje v Emoni moralo končati pred prihodom Slovanov.

Viri poročajo, da so zadnji prebivalci Emone, pod vodstvom škofa Johannesesa, leta 587 zbežali v Neapolis (današnji Novigrad v Istri). Po drugih virih pa naj bi Emonci zapustili mesto že leta 580, pod vodstvom škofa Patricija, pred prodirajočimi Slovani. V letih 580-590 so Slovani požgali Petovijo in Celejo, vendar pa ne Emono, ker ta je bila že v ruševinah in brez prebivalcev. Vsekakor po šestem stoletju Emona kot geografska lokacija ni več omenjena.

Tako naši predniki niso prevzeli imena "Emona", ampak so imenovali kupo njenih ruševin "Gradišče" in prostoru ob rimskem zidu "Mirje" (murus). V bližini emonskih razvalin pa se je začela razvijati nova naselbina - Ljubljana.

Rekonstrukcija emonskega naselja (1-4 stoletje) v Ljubljani

Plečnikova obnovitev emonskega obzidja (1-4 stoletje) v Ljubljani

Glinasta skodelica (okoli 900 pr. Kr.) najdišče Ljubljana

Glinasti neolitski idol (okoli 1800 Pr. Kr.) najdišče Ljubljansko barje.

Sponka v obliki pava - simbol krščanskega raja (7. stoltje) najdišče Bled (Vir: dr. J. Kastelic, Slovenska nekropola na Bledu 1960).

Op.p.: V svoji študiji "Veneti naši davni predniki", Dunaj 1985, avtor dr. Jožko Šavli komentira sledeče: "Ta in podobne najdbe iz tega časa nikakor ne ustrezajo predstavi o komaj naseljenih in zato neomikanih Slovanih iz močvirja za Karpati". On rabi ta primer, poleg stotine slovenskih toponimov, ki jih še danes najdemo na območju naselbin antičnih Venetov, kot dokaz, da smo slovinci avtohtoni in ne srednjeveški priseljenci v naši sedanji domovini. Dr. Šavli tudi dodaja, da gotovi moderni lingvisti smatrajo zahodne Slovence kot direktne naslednike Protoslovanov, ker smo obdržali veliko njihovih antičnih slovničnih oblik - kot n. pr. dvojino in okoli 45 slovenskih dialektov. Tudi sumi, da so in bodo panslavistična in pangermanska gibanja preprečila take študije.

Bralce bo tudi zanimalo, da sta izšli dve novi knjigi o Venetih, prva v angleščini "First Builders of European Community" in druga, v slovenščini "Veneti v Evropi 2000", ki se lahko dobijo v vseh pisarnah Hranilnice in Posojilnice Slovenija.

Profesor dr. Stane Bah – osemdesetletnik

dr Franc Habjan

Letos 16. januarja je praznoval v krogu svoje družine v Windsorju osemdesetletnico v kanadskih krogih znan znanstvenik in v slovenski skupnosti družbeni delavec dr Stane Bah. Za seboj pušča vidno sled svoje prednosti tako kanadski kot tudi slovenski skupnosti v Kanadi, predvsem v Torontu, Londonu (Ont) ter Windsorju.

Dr. Stane Bah se je ob koncu vojne umaknil iz Slovenije in doživil svoje mladeništvo po taboriščih v Italiji. V Bologni se je leta 1946 pridružil študentom, ki so pričeli z resnim študijem na raznih fakultetah bolognijske universe. Ko se je nudila prva priložnost vseljevanja v Kanado, se je tudi on podal v novi svet in 1948 dospel v Toronto, kjer je za svoj življenski obstoj poprijel za različna dela.

Takoj je spoznal, da bo treba nadaljevati univerzitetni študij, sicer ne bo mogel doseči zanj primerne dela. Vpisal se je na univerzo v Londonu, kjer je diplomiral na agronomski fakulteti, se takoj odločil za specializacijo in dosegel magisterij iz agronomije. Med tem pa je bil zaposlen pri znani mednarodni prehranjevalni industriji v Londonu in se pričel uveljavljati kot strokovnjak na tem področju. Pri nadaljnjem študiju je dosegel na isti univerzi doktorat iz naravoslovnih ved in se s tem še bolj vključil v vodilna mesta omenjene industrije in postal tudi vodilni strokovnjak pri novo ustanovljeni farmacevtski industriji v Londonu. Po diplomi se

je poročil s hčerko iz ugledne družine Justinovih ga. Majdo in v zakonu so se jima rodile 4 hčerke.

Kaj kmalu je prejel povabilo univerze v Windsorju, da se pridruži profesorskemu zboru, kjer je mogel uveljavljati svoje akademsko strokovnost. Veliko svojega znanja je posvetil posodabljenju akademskega študija kakor tudi

sodobni notranji ureditvi
u n i v e r z i t e t n e
administracije.

To svoje izkustvo je tudi posredoval ljubljanski univerzi potem, ko je v zgodnjih 90h letih tesno sodeloval z bivšima rektorjema, s prof dr Mihom Tišlarjem, s prof. dr. Alojzijem Kraljem in senatom ljubljanske univerze. Ljubljanska univerza je po osamosvojitvi skušala čimprej posodobiti njen študijski program in njeno pravno ureditev in jo prilagoditi univerzam zahodnega sveta. Dr. Bahovo sodelovanje na tem področju je velikega pomena.

č. g. Batič, dr. Franc Arhar, dr. Stane Bah

Dr. Bah je tudi sodeloval s predavanjem na študijskih dneh slovenskih izobražencev, na Dragi 1989 s predavanjem "Problemi in rešitev v multikulturnih deželah". Leta 2000 je imel referat na srečanju slovenskih znanstvenikov vseh treh Slovenij na Bledu. S svojim znanjem in izkustvom je tudi posegel v društveno življenje slovenske skupnosti. Slovenski starostni dom LIPA je pravno in administrativno prilagodil zahtevam Ontarijske vlade in s tem je ta slovenska ustanova postala

ne samo ponos slovenski skupnosti v Kanadi ampak tudi ena najvzglednejših in najbolj urejenih starostnih domov v Ontario. Naš znanec je bil tudi dejaven član slovenske skupnosti v Londonu in Windsorju in ustanovni član slovenskega doma v Windsorju. Pri Kanadskem slovenskem kongresu je bil prvi načelnik sveta KSK 1990 potem podpredsednik in nato v raznih funkcijah do danes. Bil je član odbora, ki je prvi oblikoval temeljito prvo kongresno konstitucijo, ki je naslednje leto tudi postal temelj osrednji kongresni organizaciji v Sloveniji. Dr. Bahova zavzetost za slovensko prihodnost je tudi zaznamovana pri Škofovih zavodih v Šentvidu pri Ljubljani.

Prof dr Stane Bah je resnično pokončna, zrela in v pravem smislu demokratična osebnost in je ponos ne samo kanadski družbi ampak tudi Slovencem v Kanadi in Sloveniji. Prijatelja prof. dr. Baha krasi resnični življenski optimizem. Prijatelj Stane, Ad multos annos!

25. obletnica poroke

Miro Korsic

V nedeljo 11. februarja letos sta Bernarda in Jože Čemas praznovala svojo 25. obletnico poroke v Linden restavraciji v Torontu.

Otroci Natalija, Tadej, Anca in Vesna so jima pripravili prijetno presenečenje. Pred in po okusnem kosilu se je zbrala polna dvorana sorodnikov in prijateljev. Bilo je nešteto objemov in rokovanj, pomešanih s čestitkami za njuno prehojeno pot in z željami za srečno in dolgo bodočnost.

Solze so se napolnile v očeh Natalije, ko je na kratko opisala življenje svojih staršev. Zahvalila se je tudi vsem gostom, da so prisli na praznovanje tega pomembnega dogodka.

Po recitaciji svoje pesmi je Nada prepustila besedo "glavi družine". Po nekaj zahvalnih besedah je tudi Jože moral uporabiti svoj robček. Bilo je enkratno!

Once more, CONGRATULATIONS and remember our hearts and thoughts are with you!

Society for Slovene Studies Awards US\$1,000 Prize

David F. Strmole

The Society for Slovene Studies, a scholarly, non-profit organization founded in 1973, is pleased to announce that the first annual Graduate Student Prize of \$1000 has been awarded to Mr. Patrick H. Patterson, a graduate student in the Department of History at the University of Michigan.

Mr. Patterson's winning essay was entitled "The East is Read: The End of Communism, Slovenian Exceptionalism, and the Independent Journalism of *Mladina*."

Our Society has established this prize for the best paper in any discipline written by a graduate student on a topic involving Slovene studies. The Society intends the award to stimulate interest in Slovene matters among younger scholars, and thereby contribute to the promotion of Slovene studies outside the borders of the Republic of Slovenia. The deadline

Address at the Canadian Scholarships Foundation banquet

Dr. Anton Kačinič

Dear Ladies and Gentlemen, Honorary Guests, Good Evening. I will start tonight's speech with a Slovenian proverb which says: "Al bo kal pognalo seme, kdor ga seje sam ne ve!". I am delighted and proud, actually I feel privileged to have the opportunity to address this audience gathered here tonight to demonstrate support for

the noble work, which the Slovenian Canadian Scholarship Foundation carries out. Thank you, organizing committee for inviting me and giving me a chance to speak out to my countrymen and especially to our young Canadian Slovenians.

Right at the beginning, I must inform you that I arrived in Canada at the end of the year 1967 as an economical immigrant. My first contact with Slovenian emigrants occurred during my school years in Ljubljana Slovenia.

At the time I was listening to their conversations with great interest and I was pleasantly surprised to learn that the offspring of our emigrants born on the American continent were very proud to show off that they could still speak the Slovenian language even if it was just a matter of few words, further they were extremely interested in Slovenian history, culture, geography, arts, sports, and national identity.

Reflecting back to my youth and my own life as an emigrant, I began to realize how important it is for all of us to know where our national roots are. We have to understand the beginning of our nationality and how it evolved throughout history, and where do we stand in relation to

other countries. The more we know about our origins and historical evolutions which moulded and influenced our national identity, the better we will be able to understand ourselves, our emotions, our feelings, and the way we think and react.

Just one brief glance at the Slovenian history which spans over 1,000 years, will amaze anybody who will try to understand, how small nation that even today does not surpass 2,000,000 inhabitants could survive and retain its identity among much bigger and stronger European neighbours.

We Slovenians for this very fact should thank our ancestors who, through their language and culture were resilient enough to withstand any pressures from the outside or inside to melt in the large European pot of languages.

It is our obligation and duty, that at events like this, we bring to light and keep repeating historical facts dealing with our language, culture, borders, and politics.

At this gathering I would like to mention only a few important historical landmarks for the Slovenian nation, starting with Karantanja where Slovenians in the ninth century awarded the right to govern to noble men sitting on the marble throne built from the Roman ruins. The oldest Slovenian scriptures discovered in 1807, named Brizinski Spomeniki go back to the end of the 10th century.

In 1551 Primož Trubar published in Tübingen in Germany, the first Slovenian book *Catechismus* which was immediately followed by *Abecedarium* or the alphabet. Further I have to mention Anton Tomaž Linhart who wrote two very popular folks comedies. *Županova Micka* (Mayor's little Mary) and *Ta Veseli dan ali Matiček se ženi* in translation, This Happy Day

or Maticšek gets married. Those two comedies were performed in some Slovenian clubs over many years in Ontario. He wrote as well a brief history of Slovenians. There are way too many to be mentioned, unfortunately time restrictions will not allow to do that.

However I have to devote a little space to our greatest genius, romanticist Dr France Prešeren. As many of you may know, that this year we are commemorating his 200th birthday anniversary. To celebrate his greatness and thank him for bringing our small Slovenian nation with his genial poetry on equal cultural level with the rest of the great European nations, we at Slovenian Radio here in Canada are trying to praise and honour that important landmark by presenting Prešeren's powerful poetry especially to our younger English speaking listeners. I would like to stress at this occasion that whoever feels that we devote too much time to Prešeren is not aware of how much Prešeren did for our national pride on a literary and intellectual level. There was also Fran Levstik who, with his writing laid the fundamentals for our prose. There were many famous scientist, priests, and painters like Jurij Vega, Frederick Baraga, and Rihard Jakopič to mention just a few of them.

I am now at his point turning to you our dear and precious young Canadian Slovenians. I am sure that you are all well aware that your parents who emigrated to Canada worked very hard to succeed in the new world and acquire the means to support their families including the ability to provide for their children in every way especially their education.

I am delighted to know that more and more of the second generation of Canadian Slovenians hold College and University degrees. Due to this fact it is a time that our small but very strong and vibrant community tries to promote our academic achievements. Having this in mind, I started to think about the ways on how we could set something at the University of

Toronto that would be devoted to Slovenistic studies. We should remember that Toronto today represents the strongest and most active Slovenian ethnic community in North America.

For example right after the Second World War, various ethnic communities in Canada came to realize that there was a need for greater participation in Canada's academic activities. The changing Canadian political scene, particularly multi-culturalism, which was established by late Prime Minister Elliot Trudeau all across Canada definitely provided a reality for such endeavors.

In order to understand this desire of having places of their own in higher learning, we have to examine the geopolitical atlas of Europe after World War II. Communism ruled many of the previously free countries that resulted in increased immigration to Canada. Both new and old immigrants felt that they could contribute to a more accurate image of their homeland through the value of free research and dissemination of the findings.

Since the 1960's, some ethnic communities across Canada utilized these possibilities and several university affiliated institutions were established like the Ukrainian Chair and the Ukrainian Institute, the Hungarian chair and the Hungarian Research Institute or the Estonian Chair to name a few. The available financial assistance provided by the federal government of Canada was certainly an important factor, yet the major task of raising funds had to be born by the various communities.

The possibility still exists for any community to establish a language chair or a center, however, the cost skyrocketed. A certain community, after having examined all financial resources available to it, may reach a conclusion that only joining forces with an established academic unit makes it realistic. In view of this, our Slovenian community should examine which academic units at the University of Toronto are available, since U of T is without a doubt, the largest and best known Canadian University. It

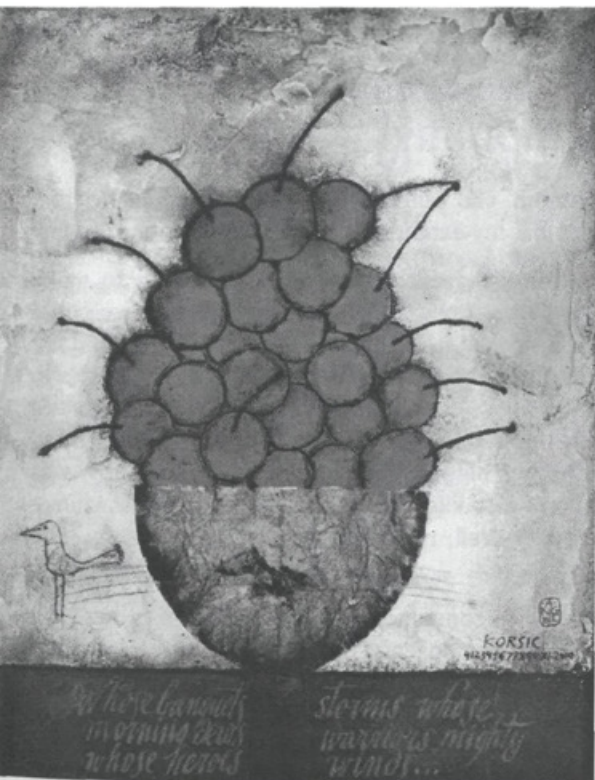
is worth noting that as far as Central and Eastern European research, specialized libraries and a number of University chairs and centres, U of T ranked 3rd or 4th amongst all north American Universities.

In conclusion, if there would be enough interest in Slovenian community of all ages, we should explore which of the present research institutes may offer the best mandate to include Slovenian studies and programs. I am listing here some of the undeniable advantages.

- This types of studies and programs will help to promote Slovenia on Canadian as well as North American multi-cultural scene, going beyond the academic activities.
- The connection with our homeland would be strengthened on many new levels.
- Any Canadian interested in Slovenia could

- not as readily available through other sources.
- Due to Academic objective and nature of these studies it would ensure bias-free results.
- The mutual awareness between Canada and Slovenia would be enhanced.

At the end I sincerely congratulate the Slovenian Canadian Scholarship Foundation for a noble endeavour, which the committee took upon themselves to help successful academic achievers of Slovenian background with their financial needs. I congratulate all of you and I wish the best of luck to all of our Slovenian students and professionals in the various fields of their expertise. I am greatfull to the committee of the Slovenian Canadian Scholarship Foundation for the invitation.

To Cherish 2000 — By Miro Korsic, Sold at the Fair

International Art Fair

Miro Korsic

TORONTO - Picture is a thousand words and there were more than thousand pictures - paintings at the First International Art Fair, which was at Metro Toronto Convention Centre November 17-20, 2000. Presented were more than sixty leading art galleries and art dealers from all over the world, 16 countries, to name a few; Argentina, Austria, New York, England, Spain, Korea etc. and also a gallery from Slovenia, Muni Gallery, Toronto had experienced an impressive show of Canadian and international contemporary art. The fair showcased thousand of artworks of exceptional artistic vision and mastery including works by renowned masters as well as new emerging artists. An estimated 30.000 art enthusiasts, curators, collectors and art professionals had seen the show. It signals that Toronto is primed to join other leading art centres of the world (New York and London) and tries to become a major venue for

REMEMBERING NEŽA

(1961-2001)

After a three month hospital stay during which she battled a courageous and valiant fight against lymphoma, *Neža Mihelčič* (Kolenc) passed away on the night of Thursday February 8, 2001, just two days after her 13th wedding anniversary and the 8th birthday of her second daughter. *Neža* was the very proud and loving wife of *Lojze* and a doting mother of their four precious girls *Mihela*, 12, *Mateja*, 8, *Maja*, 6, and *Miriam*, 4.

Less than a year ago, *Neža* gave a stirring eulogy at her dad's, *Mirko Kolenc*, funeral mass. On Monday February 12, 2001 at St. Gregory the Great Church in Hamilton, the overflowing crowd of *Neža's* family of friends and community mourners listened with lumps in their throats as her oldest daughter, *Mihela*, bravely spoke about her dear mommy. *Neža* was buried exactly six months shy of her 40th birthday and we were all asked to "raise a glass on August 12, 2001 in her honour because she would have wanted it that way."

The following will crystallize the way we'll remember our *Neža*:

Tribute to mommy!

I want to take this opportunity, to talk about my mom, and reflect with all of you, about her life, what she meant to me, to my dad, to my sisters, my mama, my extended family, and her friends.

My mom was a kind, caring and gentle person. She loved everyone, and always tried to make everyone happy. I remember we used to dance in my living room with her at night, when we could see ourselves in the windows. We would put on one of my daddy's ABBA C. D.'s, and dance until we were too tired to even stand up. Whenever we went somewhere in the car, we would turn the radio on really loud, and sing to every song we knew. I'm sure we sounded horrible, none of us had the best voices, but it was fun! It was really fun! No matter how bad of a day she had, when we stepped off the bus after school, she was always there, wearing her biggest and shiniest smile. And boy, was she ever the best cook. No one in the world could cook just like my mommy. She made palachinke even better than my mama, and that's almost impossible. Well, not impossible for my mommy. She could do just about anything!

She was even a great listener! If I ever needed to talk to someone, I could always talk to her. She didn't always know the answers, but she was there. She was so easy to be friends with! Just look around you, all of these people are here because they are her friends. Everyone loved her! A lot of people looked up to her! She always put others before her. She made sure everyone was happy, and taken good care of before she even thought about her. She had a great sense of humor! She always laughed at all of my jokes, no matter how dumb and corny they were, she still smiled. She told some really funny jokes herself.

She really made me, and all of my sisters feel special! She always reminded us of all of our talents whenever we were feeling down. She taught me so much about life, and always told me to think twice, before making any choices. She was a very special woman.

So mommy, we are all going to do our best to continue your work, and make you very, very proud. We love you forever. Touch the stars for me mommy, touch them for everyone!

By Mihela Mihelčič.

"OUR NEŽA" TRUST FUND

Slovenia Parishes Credit Union has opened a trust account to assist the Mihelčič family in their difficult times.

Neža was one of the first employees and a founding member of Slovenia Parishes Credit Union in Hamilton. Neža was the kind of person who would be the first to help anyone in need.

Now her family needs our help!

Your generous contributions will be accepted at all branches of Slovenian Parishes Credit Union. The cheque may be made payable to **"OUR NEŽA" TRUST FUND** and deposited to account #7195. You may also mail your contribution to our main office at: 725 Browns Line, Toronto, ON, M8W 3V7. For more information contact our credit union staff at: 23 Delawana Drive, (Villa Slovenia) 905-578-7511, 725 Browns Line, Toronto 416-255-1742 618 Manning Ave., Toronto 416-531-8475, or call SPCU director Joe Horvat at 905-953-1818.

PRIREDITVE Marca, Aprila in Maja 2001

MAREC

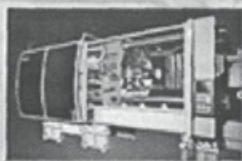
- 3 Slov. Kulturno Društvo SAVA Kitchener - lovski banket
- 4 Katoliška ženska liga - Hamilton - bazar
- 11 Društvo SAVA-SKON - meddruštveni sestanek ob 13. uri
- 18 Slov. Društvo sv. Jožefa, Hamilton - letni banket
- 24 Društvo Lipa Park - Miss Lipa Park Banket: Bled - Lovski in ribiški banket

APRIL

- 1 Lipa Park - Občni zbor
- 8 Slovenski Park - Občni zbor
- 15 Velika Noč
- 22 Bled - članski sestanek
- 28 Slov. Park - vinski sejem
- 29 Sv. Gregor Veliki - Župnijski banket; Družabno in Kulturno Društvo TRIGLAV - Občni zbor

MAJ

- 5 Lipa Park - Materinski dan
- 12 Društvo SAVA - Materinski dan; Bled - Materinski dan
- 13 Materinski dan: Župnijsko Kulturno Društvo, Hamilton; - Slovensko Letovišče, Bolton
- 20 Slovenski Park - Prvi piknik
- 21 Lipa Park - Open House
- 27 Bled - Prvi piknik; Sv. Gregor Veliki - Birma

TOP GRADE MOLDS LTD

929 Pantera Drive, Mississauga, ON L4W 2R9

Phone: 905-625-9865 Fax: 905-625-5417

Website: www.topgrademolds.com

E-mail: tgm@topgrademolds.com

Top Grade Molds is a success story built on hard work, expertise, technology, human ingenuity, and long term business relationships. However, none of it would exist if it were not for the dreams, skills, faith and fortitude of its founder Joe Slobodnik, who arrived in Canada 40 years ago from Slovenia.

After attending various drafting classes in Toronto, Slobodnik bought his own lathe machine in 1964. A mere one year later, the business grew to one machine and two part-time employees - TGM was born. Today TGM has grown to 120 employees and has undergone an expansion to 50,000 square feet of office and manufacturing space.

In 1999, president Joe Slobodnik was appointed Honorary Consul of the Republic of Slovenia. As Consul, he has co-hosted trade missions from Slovenia to Canada.

From a struggling venture to a major global player, TGM has evolved into a company of exceptional individuals, guided by the president who sees the possibilities and seizes the opportunities for making positive contribution to the Canadian economy and culture.

Have you always expected a high level of service
but never got it from your bank?
John E. Krek's Slovenian Credit Union not only offers
a high level of professional, courteous service,
but also a full range of financial services to make it the ideal choice
as your one-stop financial institution!

Discover what one in three Slovenians already know...
Discover the difference our credit union makes!

We offer —

Savings Accounts

- Insured up to \$60,000
- Life insured up to \$4,000

Chequing Accounts

- No service fees or charges

Term Deposits

- Terms from 30 days to 5 years
- Higher rates for deposits over \$50,000

Member Services

- Debit cards
- Direct deposits
- U.S. Currency
- Bill payments

Main Office

747 Browns Line
Toronto, Ontario M8W 3V7
Tel: 416 252-6527

Lines of Credit

- Variable rate
- Fully open

Mortgages

- Commercial/residential mortgages available

Business Services

- Current accounts
- MasterCard
- Visa

Wealth Management

- Mutual funds
- Stocks, bonds and LSVCCs
- Registered Education Savings Plans (RESPs)

Branch Office

611 Manning Avenue
Toronto, Ontario M6G 2W1
Tel: 416 532-4746

E-mail – main@jekscu.com
Website – <http://www.slovcan.com/jekrek>

Prešeren's house

The birth village of Slovenia's greatest poet Franc Prešeren is found along the main road linking the Slovenian motorway through the Karavanke Tunnel with the motorway network of Western Europe. Prešeren's birth house is one of the oldest houses in Vrba. The original building was made in the 16th century and was mainly wooden. Later, a stone construction was built. It took on its present image in the mid 19th century, after a fire in 1856 destroyed the wooden outbuilding and the roofing of today's memorial house.

The farm house is where the poet was born in 1800 and remained in the family after his death in 1849. At the beginning of the 20th century, Slovenian intellectuals gave the

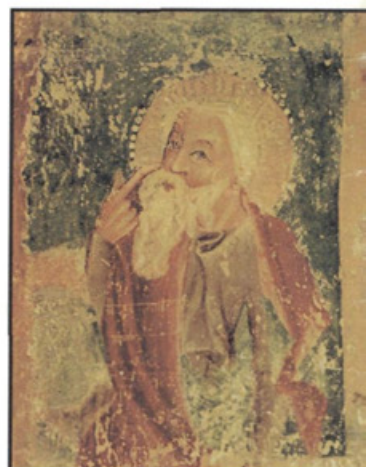
Prešeren's wooden cradle

initiative to buy the house and rearrange it into a memorial building.

The succursal church of St. Mark (see front cover) in Vrba is not only known by having been mentioned in Prešeren's poems, but it is also an important architectural monument, reflecting more than eight hundred years of the creativity of Slovenians. It excels in its picturesque position on the grassy slopes to the south-east of the village and its architectural details and renovated late Medieval painting of the interior. The oldest traces of paintings date from the 13th century.

Hiša — God's corner — "Buhkov kot"

Apostle on the Main Arch in St. Mark's church (15th Cent.)